

De preventie en behandeling van een ulcus cruris; praktijkervaringen van een wijkverpleegkundige.

Auteur:	E. Ploeg-Scheur
Vertaald/bijgewerkt:	
Nieuwsbrief:	1997
Pagina:	32-33
Jaargang:	13
Nummer:	5, congresnummer
Toestemming:	
Illustraties:	
Bijzonderheden:	abstract
Kernwoorden:	ulcus cruris preventie wondbehandeling thuiszorg wijkverpleging
Literatuur:	

De taak en rol van de wijkverpleegkundige bij patiënt met ulcus cruris vergt als belangrijkste eigenschap naast kennis en vaardigheid: creativiteit. Door de verschillende taken te schetsen aan de hand van patiëntensituaties wordt het duidelijk dat de wijkverpleegkundige problemen tegenkomt, die niet alleen met protocollen op te lossen zijn.

Op het gebied van de taak '**signalering**' heb ik tegenwoordig te maken met veel collega's met een lager deskundigheidsnivo, die vaak te laat signaleren. De consultfunctie van de wijkverpleegkundige zou hierbij een belangrijk onderdeel van de oplossing kunnen zijn. Een geheel ander probleem is, de patiënt zijn medewerking te krijgen om een behandeling te starten, nadat er bijvoorbeeld oedeem is gesignaleerd. Gespreksvaardigheden zijn dan zeker zo belangrijk als deskundigheid.

Zonder **diagnose** zou de behandeling niet gestart moeten worden, gezien de gevaren, die dit met zich mee brengt. Ik vind dat het niet mag voorkomen, dat er ambulante compressie therapie toegepast wordt bij arteriële insufficiëntie. Door als wijkverpleegkundige de eis te stellen, dat er een duidelijke diagnose gesteld wordt, voordat een voorgeschreven behandeling gestart wordt, kan ik een hoop narigheid voor de patiënt voorkomen.

Als de diagnose gesteld is, kan de **behandeling** starten. Helaas gaat dit niet altijd zo eenvoudig, want het materiaal moet wel aanwezig zijn. Wie is eigenlijk op dit gebied deskundig binnen de eerste lijn en hoe wordt die deskundigheid op peil gehouden? Zorg in ieder geval, dat er van elkaars deskundigheid gebruik wordt gemaakt.

Een volgend probleem, dat specifiek voor de "wijk" is, is hygiënisch de wond verzorgen, met bijvoorbeeld een aantal huisdieren in de buurt of een vaatdoekje, die als handdoek gebruikt mag worden. De nota "hygiëne", die er binnen de Thuiszorg Oost-Veluwe gehanteerd wordt, heeft hier voor mij niet direct een antwoord op. Weer is de eigenschap 'creativiteit' onmisbaar.

Mijn belangrijkste taak op het gebied van de ulcus cruris is de **voorlichting/instructie**, die ik

geef. Iedereen zal het met mij eens zijn, dat medewerking van de patiënt de genezing kan bevorderen en een recidief kan voorkomen.

Maar op welke manier krijg ik de patiënt gemotiveerd en, nog moeilijker, wat kan ik doen als het om een dementerende patiënt gaat.

Als laatste wil ik de aandacht vestigen op de gevolgen, die het hebben van een ulcus cruris met zich mee kan brengen. Hoe geef ik invulling aan de taak '**psycho-sociale begeleiding**' en voorkom ik dat de patiënt in een sociaal isolement terecht komt. De mantelzorg bij de situatie betrekken, is hierin vaak onmisbaar.

Met het voorleggen van deze problemen is mijn doel uiteindelijk, dat iedereen aangezet wordt om zijn creativiteit te gebruiken. Maak gebruik van elkaar; niet alleen op het gebied van kennis en vaardigheid, maar ook voor creatieve oplossingen!

Ellen Ploeg-Schreur, Wijkverpleegkundige met specialisatie wondverzorging en thuiszorgtechnologie, Stichting Thuiszorg Oost-Veluwe te Apeldoorn